

En sådan praksis forekommer uforståelig for mange enkeltpersoner og organisationer, der meget aktivt har arbejdet med de pågældende sager.

Forslagsstillerne har overvejet at indføre en allemandsret på ankeområdet, men har afstået herfra, fordi en sådan ordning administrativt forekommer uoverskuelig og dermed ikke giver nogen effektiv garanti for, at klagerne kan afgøres inden for rimelig tidsfrist.

Den foreslåede udvidelse af ankeadgangen bygger på den model, der kendes fra naturfredningslovens § 26, jf. bilag 2. Klagerne skal her udvise en vis aktivitet ved at følge med i sagen og udbede sig underretning om afgørelsen. For at etablere en sådan ordning forudsættes konsekvensændringer af offentlighedsreglerne, således at offentligheds-kriteriet først og fremmest knyttes til tidspunktet for indgivelse af ansøgning. I denne forbindelse bemærkes, at myndigheder, enkeltpersoner og organisationer, der i forvejen er klageberettigede, ikke skal følge denne regel, men fortsat har klageadgang i henhold til de eksisterende regler.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

ad 1

Med denne bestemmelse afskaffes Miljøministeriets styrelser som 1. klageinstans i det omfang, disses afgørelser kan påklages til ankenævnet. Styrelsernes virksomhed bliver med hensyn til behandling af klager begrænset til sekretariatsbistand for ankenævnet. I betydeligt omfang har styrelsernes sagsbehandling som ankeinstans i praksis virket som sagsbehandling i forhold til ankenævnet. Der henvises i denne forbindelse til ankenævnsflertallets udtalelser om hjemvisning af sagerne om »de gule midler«, hvoraf det forudsætningsvis fremgår, at Miljøstyrelsens sagsbehandling er afgørende for nævnets stillingtagen til sagens realitet, om end nævnet selvstændigt efterprøver forudgående instansers fastlæggelse af sagens faktum.

Det forhold, at styrelsernes funktion som klageorgan delvis ophører, indebærer, at styrelserne i deres rådgivende funktioner i forhold til de lokale og regionale miljømyndigheder kan optræde mindre tilbageholdende, end hvad der tilsigtes af en formel position som ankeorgan, et forhold, som f.eks. Miljøstyrelsen ved flere lejligheder har påberåbt sig. Dertil kommer, at styrelserne som en del af Miljøministeriet ligeledes frigøres fra enhver mistanke om udtrykt eller stiltiende tilbøjelighed til at følge bestemte opfattelser af, hvad der bør lægges vægt på ved afgørelsen af en klagesag. Dette gælder, hvad enten der er tale om forhold, der

grunder sig på ressourcehensyn eller andre generelle forhold, der er egnede til at skabe tvivl om sagsbehandlingens korrekte udfald, ligesom der utvivlsomt vil kunne opnås gevinster ved hurtigere sagsbehandling. For så vidt angår klager, der endeligt afgøres af styrelserne, eller som kan indbringes for ministeren, sker ingen ændringer. Tilsvarende gælder sager, hvor 1. instansafgørelsen træffes af en styrelse.

ad 2

Nævnets sammensætning er udtryk for en erkendelse af de modstridende interesser, der gør sig gældende i en lang række af de sager, der falder inden for nævnets kompetenceområde. Denne konflikt kan organisatorisk løses meget forskelligt, men den valgte model tilsigter at løse konflikten ved opbyggelsen af et voldgiftslignende organ, idet dog parterne (de modstridende interesser) ikke repræsenteres direkte, men gennem indstilling af uafhængige sagkyndige. Det betyder, at indstillingsberettigede ved behandling af sager efter lov om kemiske stoffer og produkter eksempelvis bl.a. er Dansk Agrokemisk Forening og Specialarbejderforbundet i Danmark.

I praksis vil dette formentlig indebære, at sagkundskaben rekrutteres fra sagkyndige kredse inden for de højere læreanstalter. Bestemmelsen indsnævrer grundlaget for udpegning af medlemmer, idet personer med tilknytning til miljøopgaver m.v. hos private rådgivningsfirmaer udelukkes. Hensigten hermed er at sikre den størst mulige uafhængighed, idet de relevante interesser samtidig tages i betragtning. Kontraktlig forbindelse med den offentlige administration skal forstås som udførelse af egentlige målrettede opgaver i enkeltsager, således at forskningsopgaver af mere generel art i forhold til miljøet m.v. ikke udelukker funktion som medlem af nævnet. Udpegning i sager vedrørende lov om by- og landzoner og sommerhusloven fastholdes, idet dog Danmarks Naturfredningsforening gøres indstillingsberettiget i by- og landzoneloven.

ad 4

Den ved miljølovsændringen i maj 1986 indførte særlige begrundelsesregel har sit udgangspunkt i forvaltningslovens begrundelseskrav. En fuldstændig gennemførelse af denne regel i klagesager vil give en vigtig og afgørende vejledning for klagerne.

ad 5

Der henvises til forslagets almindelige bemærkninger.